

novi glas

Časopis Hrvatskoga akademskoga kluba

Broj 3 - 2016

DAN NOSTALGIJE

SADRŽAJ

Uvodni članak	03	
Kako su HAK i KSŠŠD rušili zidove u Livki	04	08 Utisci s provog MEN seminara
MEN-ov seminar : utisci i iskustva	05	09 DM 2016 slike
Language trees	06	12 Dan nostalгије
Volksgruppendiskussion	07	14 (Pre)živiti Beč

IMPRESUM

**novi
glas**

Vlasnik i izdavač

HAK. Hrvatski akademski klub
Schwindgasse 14 /4 1040 Beč

Tel: 0043 (0)1 - 504 63 54
Fax: 0043 (0)1 - 504 63 54 9
E-mail: info@hakovci.org

Glavni urednik

Konstantin Vlašić
novi.glas@hakovci.org

Suradnici

Viktoria Wagner
Davor Frkat
Gregor Novak
Lukas Kornfeind
Jakob Stadler
Katharina Tyran
Viktoria Iwanschitz
Martina Špiranec

Fotoši:

Micheal Hedl
HAK
KSŠŠD

Korektura

Zrinka Kinda

Layout

Nikola Znaor

Tisk

Öko Druck
Stoob-Süd 32
7350 Stoob

Ekspedit

Motivirani HAKleri

Gefördert aus den Mitteln der
Volksgruppenförderung
des Bundeskanzleramtes

UVODNE RIČI GLAVNOGA UREDNIKA NOVOGA GLASA

Draga štiteljica, dragi štitelj!

«Ništ nij laglje nek napisati uvod.»

Ako prvu rečenicu ozbiljno mislim, kot ovde stoji, onda sam s tim pogodio sve, kim je kočteško spalo napisati uvod. To je **kritika**, znamda i humoristična, kom znamda kritiziram i samoga sebe.

«Dan mladine ili YEN-seminar organizirati je lako.»

Ovom rečenicom pogoditi će sve, ki su bili uključeni u organizaciju Dana mladine u Stinjaki ili jesenskoga YEN-seminara u Livki, jer jednostavno **nije istina**, da je lako organizirati niti jedno niti drugo. Ali svaka muka se isplati – to se vidi na brojni kipici, članki i doživljaji o oba dvi priredba: zauzimaju najveći dio ovoga Novoga glasa.

«Kritika je važna.»

To je istina. Doživili smo to pri emocionalnoj i konstruktivnoj diskusiji na Danu mladine na Stinjaki, kade je išlo za bigunce u selu. Stinjaki imaju jednu od najviših azil-kvotov u Gradišću, onde živi oko 100 biguncev u dvi krčma. U zadnjem broju Novoga glasa (NG 2/2016) sam analizirao repertožom situaciju – s jasnim rezultatom: Preveć biguncev je, ako se moraju za nje skrbiti samo slobodnovoljno angažirani ljudi. Ta točka je bila i jedna od najbitnijih pri diskusiji na Danu mladine. A ča je posljedica kritike, ka se je izrazila pri diskusiji? Sada općina financira nove tečaje za nimški jezik i o kulturni vridnosti u Austriji unaprid, a zemlja će preuzeti stroške. Do diskusije na DM-u su držale ljeto dan dugo samo angažirane osobe tečaj nimškoga jezika – a to besplatno. Svaka čast njihovom angažmanu! Ali to nas pelja dalje k drugom pitanju: Kako je to moguće, da se za 100 biguncev moraju skrbiti slobodnovoljni aktivisti? Zemlja i država si ne more stvarno očekivati, da će se sve od samoga riješiti ili da će mala grupa privatnikov to udjelati na sve vijeke, čim bi se morala baviti država/zemlja, ka ima veći kapacitet i resurse, a zapravo i najveću dužnost.

«Konfrontaciju nijedan ne išće.»

Ovako kot sad Novi glas u ruki držiš, bi ga mogao držati i pred misec dan u ruki. S rezultatom diskusije i za sve oči vidljivimi nedostatki sam kanio konfrontirati jednoga peljajućega političara naše domovine. Bez toga da sam ograničio termin na bilo ki rok, sam dostao dva tajedne po prošnji za intervju otakaz. Jedina ponuda je bila, da morem poslati pitanja pismeno i oni (ured političara) će mi vrnuti odgovore. Nažalost znam kako u ovi dani funkcionira novinarstvo i da se svaki odgovor trikrat korigira i relativira (to je zadaća govorača za štampu). To znači da bi pismeno mogao dostati na moja pitanja odgovore, ki glušu kot da bi došli iz ust robota. Izvan toga ne postoji pismeno mogućnost na dodatna pitanja, ka se razvijaju pri ličnom razgovoru – a to niti mene kot novinara niti tebe kot štitelja ne zadovoljava. Zato sad pri čitanju Novoga glasa ne moreš najti toliko kritičnih temov kot obično. Poslednji hakovski «šturm & drang» večer je bio ionako dosta tvrda hrana za manjinski želudac, a zvana toga je ovo izdanje puno lipih slikov, ke ćeđu te znamda malo spomenuti na Hrvatske novine (poznaš ta časopis? Super vici!)

«S tim moramo živit.»

Ova rečenica je:

ili naš sažetak diskusije partijov o narodni grupa,
ili misao sestre Mirande o MMM-u (vidi sexy sliku na stranici 15),
ili zaključak, da je zapravo jako lipo, tiskati Novi glas pun slika,
ili komentar o Donaldu Trumpu i o budućem predsjedniku Austrije.

Na ovom uvodu sam sidio dvi i pol ure i pojio dva toaste i kugljuf. Revidiram prvu rečenicu.

Konsti

KAKO SU HAK I KSŠŠD RUŠILI ZIDINE U LIVKI

Važan fokus ovoga Novoga glasa leži na MEN-ovom seminaru u Livki, koga smo skupa s KSŠŠD-om organizirali u gradu Livki. Ali što smo onde zapravo djelali? Ke zidine smo kanili rušiti? Slijedi mali pregled o tajednu punom djela ali i veselja ...

Od 26. septembra do 2. oktobra se je ljetošnji MEN-ov seminar održao u Livki u srdnjem Gradišču. Ov seminar za nas hakovce nije bio kot ostali seminari, ar smo ov put i bili suorganizatori. Primili smo 80 mladih pripadnikov iz 23 narodnih grup iz 16 zemalj Europe.

Oficijelno je seminar počeo s otvaranjem u ponedjeljak na glavnem trgu u Livki, ko je uz načelnika Livke, Kristijana Vlašića, zemaljske savjetnice mag. Astrid Eisenkopf i zemaljskoga savjetnika Norberta Darabosa pohodila i glavna govoračica otvaranja, Katja Šturm-Schnabl, ka je govorila o svoji doživljaji u koncentracijskom logoru. U svom govoru o identitetu je naglasila da je pitanje identiteta centralno pitanje za narodne grupe, jer je identitet usko povezan s materinskim jezikom. Muzički je otvaranje oblikovalo tamburaški orkestar Panonci iz gimnazije u Gornjoj Pulji. Po

oficijelnom otvaranju su sudioniki seminara imali mogućnost postaviti zastupnikom gradičanskih Hrvatov i koruških Slovencev pitanja o kulturi, društvi, mediji i školstvu na manjinskom području u Austriji.

Sudioniki seminara su se u toku tajedna bavili u četiri djelaonica stvaranjem identiteta, layoutom i dizajnom, jezičnom stazom i nanoturizmom. Cilj jesenskih seminarov MEN-a je svenek i razvijanje mreže manjinskih organizacija cijele Europe. Zato nas posebno veseli, da su na ovom seminaru po prvi put sudjelovali i Čehi i Slovenci iz Hrvatske – njeve organizacije još nisu učlanjene u MEN-u. Geslo „Rušiti zidine“ smo si zibrali s jedne strani zato, ar su granice nastale opet ča svakodnevno, ar sve već Schengenskih zemalj opet kontrolira svoje granice, tako i Austrija. Tako su i gradičanski Hrvati u Austriji, Slovačkoj i Madjarskoj opet jače razdvojeni. Tu problematiku poznaju i druge manjine. Ali važne su nam i bile te zidine u glavi, ke svaki ima -strah i predrasude prema tujemu, prema manjini – to su problemi kot je pred svim imaju Romi ili Vlahi, ali i druge manjine. Kanimo pokazati, da ta strah nije potriban, da

predrasude ne moraju bit istina a geslom kanimo i staviti znak protiv diskriminacije i rasizma.

Uz djelaonice smo i organizirali ekskurzije, koncerte, kušanje vina, filmski večer o identitetu i tradicionalni exchange market, kade manjine imaju mogućnost da se drugim predstavu (nerijetko ima to predstavljanje nešto posla s rakijom). Na ekskurziji u Beč su sudionici bili u parlamentu, diskutirali s manjinskim političari, organizirali flashmob u Museumsquartieru i pohodili klub KSŠŠD-a kot i Hrvatski centar. Na završnom koncertu u Kugi su nastupili bendi Roy de Roy i Balkan Tango Vibes.

Na ovom mjestu se mi kot hakovska orgabanda kanimo zahvaliti svim, ki su ov seminar omogućili: našim prijateljem od KSŠŠD-a za skupnu organizaciju, MEN-u da nam je na jednu stran dao mogućnost za organizaciju, a na drugu stran da nas je podupirao pri organizaciji, svim suradnikom grada Livke, svim pomagačem, podupiračem, šponzorom i naravno svim sudionikom ovoga seminara, koga tako brzo nećemo pozabiti

Viktoria Wagner

**RUŠITI
ZIDOV
IN
BREAKING
WALLS**

Youth Leader Seminar
26.09. - 02.10.2016

Hvala! - Danke! - Thank you!

EUROPA
INTEGRATION
AUSSERES
BUNDESMINISTERIUM
REPUBLIK ÖSTERREICH

LAND KÄRNTEN

HEURIGER
SIMETICH

Erasmus+

HGA
HRVATSKA GOSPODARSKA AGENCIJA

d2
Djelatna zajednica hrvatskih komunalnih političarâ u Gradišču

f
KRAJINSKOGLAVI FORSTEL

MEN-OV SEMINAR UTISCI I ISKUSTVA

Kao predsjednika HAK-a me jako veseli da je angažirana radna grupa (famozna takozvana orgabanda) s članovima HAK-a i KSŠŠD-a stavlja tako veliki i kvalitetan seminar na noge. Kao predsjednik sam se mogao nasloniti na njih i uživati u ovom događaju. Za domaćina je takav seminar još intenzivniji događaj, jer tvoje društvo je odgovorno za to da se gosti osjećaju dobro a mi ne predstavljamo samo naša društva, nego i našu narodnu grupu gostima iz cijele Europe. Tim ljepešu i ugodnije je čuti utiske i iskustva naših gostiju i da su impresionirani našim programom i dodatnim sadržajima. Par sudionika je zapisalo svoje utiske na zadnjoj večeri, koje vam ovdje želim pokazati u originalnim jezicima - neki su i na izvornom jeziku narodne grupe.

Helen C. - Sjeverna Frizijka, Nizemška

„Wir hatten alle zusammen so viel Spaß!“
„Skupa nam je bilo jako šalno.“
„We heewe tuhuupe sū foole spoos häid!“

Olga W. - Ruska Njemica, Rusija

„Viele Minderheiten. Viele Länder.
Viele Sprachen. Eine Woche.“
„Čuda manjin. Čuda zemalj.
Čuda jezikov. Jeden tajedan.“

Nina P. - Zapadna Frizijka, Nizozemska

„Ich habe seit langem nicht mehr so viel gelacht und so viel Party gemacht (neben der vielen Arbeit)!“ „Jur se već dugo nisam tako puno smijala i toliko svećevala (uz toliko djela)!“
„Ik haw yntiiden net mear sa hurd laitsje moatten en safolle feest fier (neist it wruk)!“

Tamás P. (Tomislav) - Hrvat iz Vojvodine, Srbija

„Jako me je obradovalo što su seminar organizirali Gradišćanski Hrvati jer sam time dobio i prigodu upoznati jednu svoju daleku rođakinja s istim prezimenom (Jelka P.). Druga stvar koja mi se svijdela jest slogan seminara „Rušiti zidove“, što je savršena tematika za trenutačno stanje u Europi koja se ponovno zatvara pred drugima i diže razne zidove i barijere. Vidjeti ovoliki broj mladih koji se nastoje boriti protiv svih predrasuda daje nadu u ljepešu budućnost i povratak europskim vrijednostima.“

Matti U. - Danac iz Nizmke

„Dieses wundervoll organisierte Seminar hat mir sehr gefallen. Nicht nur sind alle Leute total cool drauf, sonder die 7 Tage kommen mir vor wie 2 1/2 und so etwas geschieht selten.“

„Ov zvanaređno dobro organiziran seminar mi se je jako dobro video. Ne samo da su bili svi ljudi jako cool, nego tih 7 dan sam doživio kao 2 i pol, a tako ča mi se rijetko stane.“

Seminaret havde en fantastisk organisation og

gjorde stor indtryk paa mig. Ikke kun har alle unge deltager været mega coole, men ogsaa føleltes de 7 dage ikke som en uge, men i stedet som 2 1/2 dage. Og det sker meget sjeldent.

Bruno M. - Vlah/Arumun iz Albanije

„I was not supposed to use the word GREAT but this really was the greatest week of my year.. oops... Being my first seminar, I have nothing to compare it with but I can't tell that they put the standard really high and made it really difficult for the others.“

Katarina, Češkinja iz Hrvatske

„Navijše mi se svijdelo što su se sve manjine ujedinile, mislim da bi se trebali boriti za veća prava manjina. Bilo je vrlo lijepo družiti se s ljudima iz drugih manjina, upoznati njihove običaje i sve ostalo. Drago mi je što sam bila dio ovog projekta. Nadam se da će dobiti priliku da ovo ponovim.“

Ana B. - Nimica iz Rumunske

„Am besten hat es mir gefallen, dass außer den Workshops, wo wir auch ein paar „technische“ Sachen gelernt haben, habe ich sehr viele Informationen über die anderen Minderheiten erfahren und während wir zusammen in den Kaffeepausen waren. Und außerdem habe ich hier wirklich eine tolle Woche verbracht. Ich habe meine Kenntnisse über Minderheiten deutlich vertieft können und am wichtigsten, neue Freundschaften geschlossen.“

Kristin H. - Lužička Sorbkinja, Nizmka

„Ich liebe die Musik des Seminars.“
„Ja ljubim muziku seminaru.“
„Lubuju hudz'bu nazymskeho seminara.“

Alex B. - Vlah/Arumun iz Rumunske

„A YEN (MEN) Seminar is always an opportunity to see old friends and make new ones from different minorities and that's why I am always happy and excited in taking part in one. I enjoyed a lot this seminar, because I had the chance to find out some interesting things about other minorities' situations. I didn't believe that a minority that is recognised and financially supported by its state, has to face so many problems in its society and in its relation with the majority. The best examples that I can give are the West Frisians and North Frisians. Even though they have many advantages on paper, they have serious problems in preserving their identity. And that's why with every passing seminar, we have to strengthen our connections and become stronger. Elsewise we will lose a part of ourselves in no time. I couldn't even imagine losing that. That's not going to happen. As a Vlach proverb says: „Armânlă nu cheari“ (The Vlach will not disappear)“

Maurus B. - Retoroman iz Švicarske

„Das Schönste am diesjährigen YLS war der Austausch zwischen den verschiedenen Minderheiten, das Wiedersehen mit alten Freunden aus ganz Europa und natürlich auch das kennenlernen neuer Gesichter.“

„Najlepše na ovogodišnjem YLS je bila razmjena med manjinami, ponovni susret sa starimi prijatelji iz cijele Europe - a pravda i upoznavanje novih ljudi.“

„Il pli bi vid seminari d'atun eva il brat personal denter las differentas minoritads, d'entupar vegls amitgs ord l'entir europa ed en mintga cass era igl emprender d'encunsuscher novas fatgas.“

Roman R. - Koruški Slovenec

„Am besten gefiel mir die Herzlichkeit des Orga-Teams und deren kompetente Organisation des Seminars!“

„Srdčnost i kompetencija organizacijskoga odbora mi je bila najbolja od svega!“

„Prisrčnost in kompetence organizacijskoga odbora mi se bila najbolj všeč!“

Joyce, voditeljica radionice „Layout, Design“ - Nizozemska

„It was an experience meeting all these different people from different countries and seeing them become equals and connecting despite of barriers of language.“

Hari D. - Vlah/Arumun iz Albanije

„We have lived together in a place surrounded by a wonderful park for a week in this autumnal season and the image of the colorful leaves is like the imprint this seminar (the first for me) left in my memory. Like all the leaves, we coexisted, collaborated like in a big park. This seminar is a marvellous event really helping breaking walls through different ways of communication. Basically this is all the event was to me: communication. After all, what we keep and are able to take home is the way we communicate with others and who/what surrounds us all the time.“

Davor Frkat

LANGUAGE TREES

You have heard about various minority languages, but never actually heard them? You wonder, how those small languages look like in a written form? And you always wanted to learn at least some words in various minority languages in order to approve your minority-skills? There you go - we have the perfect tool for you! We developed three language trees for the biggest European language families - the Slavic, the Romance and the Germanic. Our trees are built out of words in various small and minority languages out of these three groups. You will find the English translation in the trunk, but now you need to trace those words in the "verbal treetop"!

Du hast schon von vielen Minderheitensprachen gehört, hast aber keine Ahnung, wie diese Sprachen klingen? Du hast dich oft gefragt, wie diese Sprachen in geschriebener Form aussiehen? Und du wolltest schon immer deine Minderheitensprachenkenntnisse erweitern und in so vielen Kleinsprachen wie möglich zumindest ein paar Wörter kennen? Dann haben wir das perfekte Werkzeug für dich! Wir haben für die drei größten Sprachfamilien – die slawische, die romanische und die germanische – drei Sprachenbäume entworfen. Unsere Bäume sind aus Wörtern verschiedener Klein- und Minderheitensprachen dieser Sprachfamilien erblüht. Die englischen Grundwörter findest du im Stamm, und die passenden Übersetzungen kannst du nun in der „Wortbaumkrone“ aufspüren!

Represented languages / Dargestellte Sprachen:

Slavic / Slawisch:

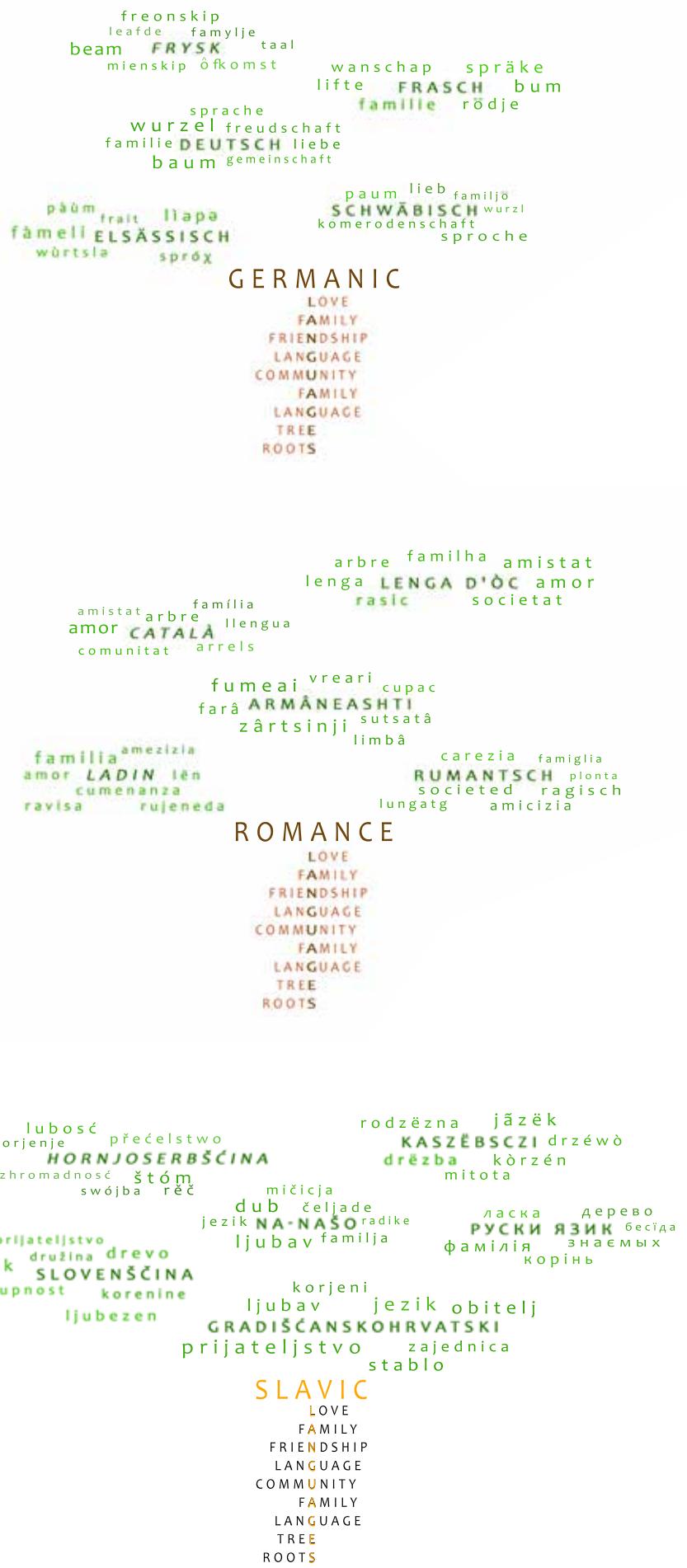
Hornjoserbšćina – Upper Sorbian / Obersonbisch
Kaszëbsczi – Kashubian / Kaschubisch
Slovenščina – Slovene / Slowenisch
Na-našo – Slavomolisano / Molisekroatisch
Руски јазик – Rusyn / Russinisch

Romance / Romanisch:

Lenga d'òc - Occitan / Okzitanisch
Català - Catalan / Katalanisch
Armâneashti - Aromanian / Aromunisch
Ladin - Ladin / Ladinisch
Rumantsch - Romansh / Bündner Romanisch

Germanic / Germanisch:

Frysk – West Frisian / Westfriesisch
Frasch – North Frisian / Nordfriesisch
Deutsch – German
Elsässisch – Alsatian
Schwäbisch – Swabian

VOLKSGRUPPENDISKUSSION: MEHR ? ALS .

In Rahmen des „Rušiti zidoveline“-Seminars sollten auch die Parlamentsmauern besichtigt werden – und die, die hinter ihnen arbeiten. Manchmal haben sie auch zu Volksgruppenthemen Stellung zu beziehen – wenigstens dann, wenn wir sie bei einer Diskussion danach fragen. Die Teilnehmerinnen und Teilnehmer:

SPÖ: **Kurt Stürzenbecher**

Landesabgeordneter in Wien & Referent für Volksgruppenthemen in Parlamentsklub

ÖVP: **Niki Berlakovich**

Nationalabgeordneter & Volksgruppensprecher

FPÖ: **Harald Stefan**

Nationalabgeordneter & Volksgruppensprecher

Grüne: **Elke Pressinger**

Referentin des Volksgruppensprechers

Nationalabgeordneter Wolfgang Zinggl

NEOS: **Niki Scherak**

Nationalabgeordneter & Menschenrechtssprecher

TS: **Gerald Zelina**

Bundesabgeordneter & Volksgruppensprecher

Moderation: **Metka Wakounig**

Als brauchbarer Anfang für die Diskussion wurde der Kärntner Ortstafelkonflikt gewählt, der vor 5 Jahren mit einem Kompromiss beendet wurde. Zum Jahrestag beklagt Valentin Inzko vom Rat der Kärntner Slowenen, dass sich die Lage der Minderheit seither nicht wesentlich verbessert hätte: 30 zugesagte topographische Aufschriften sind noch immer nicht aufgestellt.

Dass es 50 Jahre bis zu diesem Kompromiss gedauert hat, ist laut Berlakovich kein Ruhmesblatt für die Republik Österreich – „doch die Probleme der Minderheit sind heute andere als die Aufstellung zweisprachiger Ortsbezeichnungen.“ Pressinger betont, dass die Grünen gerne mehr zweisprachige Beschilderungen gehabt hätten und deshalb im Nationalrat auch nicht geschlossen für die Lösung gestimmt hatten. Trotz des

Kompromisses besteht aber weiterhin die Möglichkeit, auf Gemeindeebene weitere Ortsbezeichnungen zu beschließen – Zelina (TS) fordert dadurch einfach, diese Probleme auf Gemeindeebene zu lösen. Scherak stellt fest, dass er es bis jetzt nicht verstanden hat, wo das Problem zweisprachiger Bezeichnungen generell sei. Stefan gibt zu, dass

die Lage vor Ort komplizierter war, als es von Wien aus aussah. Die Jungen fragen sich: Also alles zurück auf Gemeindeebene?

Beim Schulwesen müssten für Stefan (FPÖ) die Interessen der Mehrheitsbevölkerung geschützt werden: Das wurde von seiner Partei kürzlich in einer Petition von Kärntner Bürgermeistern gegen vorausgesetzte Slowenischkenntnisse für Volksschuldirektoren thematisiert. Begründung: „Man muss aufpassen, dass einsprachige Lehrer nicht diskriminiert werden“, die Kärntner Slowenen seien nur eine kleine Minderheit. Für SP-Stürzenbecher und VP-Berlakovich ist diese Diskussion absurd, denn ein Schulleiter muss die Schulsprache beherrschen. Während Zelina (Frank) in dieser Frage auf Schulautonomie pocht, ist es für Pressinger (Grüne) eine klare Aufgabe des Staates, Minderheitensprachen zu erhalten, entsprechende Angebote sollten auch im Großraum Wien geschaffen werden. Die Jungen fragen sich: Welche Mehrheitsbevölkerung wird durch einsprachige Schuldirektoren geschützt?

Natürlich – what else – es folgt die Frage, ob es auch für Migrant_innen Sprachangebote geben

sollte. Die Meinungen gehen in alle möglichen Richtungen. FP- und VP-Volksgruppensprecher betonen, dass zwischen autochthonen und allochthonen (also neuen) Minderheiten unterschieden werden muss. Für Berlakovich ist es primäres Ziel, Minderheitensprachen zu schützen, weil diese bedroht seien. Für SP-Stürzenbecher ist die Lehre der Sprache neuer Minderheiten eine pädagogische Frage aber keine staatliche Pflicht. Die Grünen würden dabei aber einen positiven Effekt fürs Erlernen der deutschen Sprache sehen.

Themenwechsel. Die Roma sind die am meisten bedrohte Minderheit in Europa, 1993 erschüttert ein Mordanschlag in der Oberwarter Romasiedlung mit vier Toten das Land. Die Diskutanten sind sich einig, dass in Österreich seitdem viel passiert ist, aber europaweit noch viel zu tun ist – doch für FP-Stefan ist ein angedachter EU-Kommissar für Roma zu viel, Neos-Scherak sieht Probleme ob des großen Themengebietes. Die Jungen fragen sich: Ist wirklich viel passiert?

Als letztes Thema wurde die seit 20 Jahren nicht erhöhte Volksgruppenförderung diskutiert. Während Grüne und Neos Inflationsanpassung ►

fordern, ist es für Berlakovich ein Erfolg, dass die Förderung nicht gekürzt wurde – „es sollte Volksgruppen-intern über die Effizienz des Geldeinsatzes gesprochen werden.“ Stürzenbecher (SPÖ) sieht nicht viel Möglichkeiten zur Erhöhung der Mittel, stattdessen sollten Volksgruppenthemen im ORF und anderen Medien mehr Raum zur Verfügung haben – „Repräsentation könnte ein Kriterium für Medienförderung werden.“ Die Jungen fragen sich: Wo ist die kohletechnische Effizienzdiskussion innerhalb der Volksgruppen? Traut sich keiner?

Gregor Novak, Konstantin Vlašić

MIŠLJENJA IZ ORGA-TEAMA

Najvažnije na diskusiji je bilo, da je od svake partije ki ovde bio, iako jako čuješ van partijske linije. A i nisu svi imali najpozitivniji stvar prema nam. Oni kot političari se ne smu tako daleko expo-nirat, da ćedu ti ča obećat – to si ne smiš dočekat. Zanimljivo mi je bilo pitanje, ča čemo s novimi manjinami – one nisu autohtone manjine. Čemo jim dat prava? A ako jim damo ista prava, ke mi imamo, su pitali: «No ki će se onda svadjet za pineze?» A ja mislim, zač za pineze svadjet? Važno je, da se Turki moru naučiti Turski, važno je da se Bosanci njev materinski znaju u školi naučiti. Jer ako ti znaš tvoj materinski jezik pisati i govoriti na visokom nivou, onda ti to i pomaže pri učnji drugih jezikov. A te tendecije su meni pre slabe. Ako mi imamo milijarde i milijarde, da banke spasimo, a nimamo malo pinez da nudimo jezičnu

izobrazbu u škola, onda se ne pravamo čuditi ako imamo na kraju paralelna društva.

Luki Kornfeind, HAK

Am Spannendsten fand ich die Reaktionen der anderen Teilnehmerinnen und Teilnehmer des Seminars – denn über die meisten Themen hab ich selber schon diskutiert, den Einheitsbrei kenn ich schon und kann's deswegen nicht mehr objektiv genug analysieren. Erst andere TeilnehmerInnen haben mich auf Dinge aufmerksam gemacht, die ich selber an unseren Volksgruppen noch gar nicht gesehen und realisiert habe. Zum Beispiel: Die „Nordmenschen“ zwischen Deutschland und Dänemark, deren Vereine gut kooperieren,

konnten gar nicht fassen, dass die Vereine der älteren Generation unserer Volksgruppen, nicht so gut zusammenarbeiten können wie der HAK und KSSSD das tun. Für die nicht-österreichischen Minderheiten war es vollkommen unverständlich, wieso – und das wurde auch bei der Diskussion angesprochen – es zwischen uns so wenig Zusammenarbeit gab. „Das kann doch nicht stimmen, ihr hängt dauernd zusammen ab, macht viele Projekte!“ und meine Antwort, „ja, aber das ist nur in der Jugend so!“ Und diesen großen Unterschied zwischen jüngerer und älterer Generation hab ich erst wirklich durch die perplexen anderen Volksgruppenangehörigen realisiert.

Jakob Stadler, KSSSD

UTISKI S PRVOG MEN-SEMINARA

Dost dugo je duralo, da sam i ja jednoč sudjelivala na jednom od slavnih seminarov MEN-a. Još se dobro spominjam na svoje studijske dane, kad je tadašnja generacija HAK-a svenek povidila, ča su sve doživili na ti seminari, koga su upoznali i kako dobro su se zabavljali. Kad sam ljetos dostala upit od hakovcev i hakovkov, kanim li peljati djelaonicu na temu manjinskih jezika, zapravo nisam tribala dugo razmišljati i sam privoljila. Jur za vrime pripreme za djelaonicu, kad sam dostala listu sudionikov i vidila kako šaroliku grupu imam, sam bila osvidočena da je moja odluka bila dobra. Veljek prvi večer u Livki (došla sam iz poslovnih uzrokov malo kasnije) sam upoznala bezbroj novih ljudi i vidila nekoliko starih poznancev – a pokidob da su imali u samoorganiziranom baru zvanaredne cijene za piće i istotako dobru muziku, sam bila veljek prvi večer čuda kašnje u stelji, nego sam kanila...

U dojdući dani sam onda skupa sa sudioniki moje djelaonice – bilo ih je poprilično deset – marljivo djelala, razmišljala i raspravljala: svaki i svaka je

dao i dala uvid u jezičnu situaciju svoje manjine, diskutirali smo o situaciji tih manjinskih jezika, tragali smo za riči na različni mali jezici, razmišljali kako moremo plakativno i vizualno pokazati na prednost veće jezičnosti. U ovom je po trimi dani za mene bilo najzanimljivije da je skoro svaki i svaka u našoj djelaonici adaptirao i adaptirala prvotno mišljenje o svojem manjinskom jeziku, da su svi čuli za manjine, od kih nisu niti znali da postoju – i da su se krojila jako friško prijateljstva, od kih sam uvjerenja da ćedu i malo duglje držati. Svakako skidam kapu HAK-u i KSSSD-u, jer je ov seminar u svim pogledima bio izvanredno i zvanaredno dobro organiziran!

Ča sam sobom zela? Zanimljivih spoznajov o drugi manjina širom Europe, ča će mi sigurno još biti korisno u mojem djelovanju, nova poznanstva sa zanimljivimi ljudi od samoga sjevera do juga našega kontinenta, a nažalost i podočnjake, ki su dane dugo bili jako uporni i nepopustljivi...

Katharina Tyran

DM 2016

DAN NOSTALGIJE

Dan mladine je važan, ali još važnija – tako se barem čini – je prispodoba s prošli Dani mladine. To je u stvari tema ovoga članka. Ukratko: Stinjaki, super ste bili! Puno ljudi, fin program, a i diskusija o bigunci u selu je do neke mjere peljala do pozitivne promjene (već o tomu u uvodu na strani 3). Ako si čuda puti gost na Danu mladine, zna bit, da s jedne strane nimaš niti mrivicu pamćenja na neke trenutke festivala, a se s druge strane moreš spomenuti na neke scene festivala cijeli život.

«Ča nikad neću zabiti je scena od Dana mladine u Bandolu 2013. Ijeta. Bio je moj prvi Dan mladine kot predsjednik HAK-a, nevjerljivo sam se veselio na nastup Dubioze. Šator nije bio pun (ali to je za petak okay) i nakon ure Dubioza-kolektiva je najednoč struja ispalila. Nisam mogao vjerovati svojim očima i uši. Škuro je nastalo (mislim barem), zvučnici su utihnuli. Po nekoliko minut je tehničar uspjeo dođi do dosta struje za jednu stran pozornice, jačka «politika je kurva» je bila u mono zvuku. A kad je mirni dio jačke mimo bio, je tehničar i drugu stran kanio opet upaliti. Opel je slijedila tišina. Nisam znao, je li ču se na sebe već jadati ili na tehničara. Dubioza je morala prekinuti koncert nakon druge tretine. Drugi dan je došao Bewag i popravio električni vod.» - Konstantin Vlašić

«Kot i svako ljeto smo se jako veselili Danu mladine, čuda smo se pretim o njemu pominali i konačno sve stvari povalili u auto i se odvezli. Ovo ljeto je put bio jako kratak. Stvari u autu su bile uglavnom blagajne i dekoracija a pominali smo se o muziki i alkoholu, ov put ali s poglednom na drugu perspektivu. A to zbog toga ar smo ovo ljeto bili u ulogi organizatoric i organizatorov onde. I tako se ostvario naš dugoljetni san sami prirediti Dan mladine. Vjerljivo nismo bili jedini ki

su dvojili u to da je moguće da šest mlađih ludih organizira ovako ča velikoga. Ali bilo je tako čuda ljubeznih ljudi, ki su nam cijelo njihovo znanje i svu njihovu djelatnu snagu stavili na raspolaganje. I sada po tako uspješnom Danu mladine (kako nam je lipo bilo kad je nabito puna dvorana urlala jačke Dražena Zečića) smo s veseljem vidili da je bilo moguće. A na Stinjaki je ostalo nek jedno jedino pitanje: Kad vo maremo opet dilat?» - Theresa Grandits

«DM Narda 2001.: Veljek na jednom od mojih prvih Danov mladine u službi kot hakovka, mi se je stalo ča nezaboravljivo neugodnoga. Imala sam službu na blagajni i pazila sam, da nigdor prez karte ne ide u šator. Velika rivnja i dužička kača je bila, ar je bio nastup hrvatskoga pjevača Petra Grašoa. No, najednoč se porine neki mlađi snažan muž u črnoj kožnoj jakni i kani nuter. Ja mu velim da prava kartu i da neka se prosim postavi u red i čeka tako kot svi drugi. On mi veli da je muzičar i da danas svira koncert. „Da, da, to more svaki reč“, mu ja odbriznem. „Stvarno“, veli on. Tako je išlo par puti dalje med nami, dokle nije najednoč ondašnji organizator Jakov Zvonarić čisto uzbudjeno došao i rekao: „Dobar večer gospodin Grašo!“ Uuuuuups!» - Silvija Buczolich

«DM 2011. u Gorištu, i ja sam sidila u Luka Nižetićevoj stelji - a Luka u njoj!!! Kako to? Skupa s Lukom i njegovom menedžericom sam sustavila i adaptirala program za glavni koncert prvoga dana DM-a - ja sam zaistinu najveći dio jačkov izabrala. Mislim na ta dan bi Lukini najveći groupiji volili moju glavu otkinuti.» - Katja, Pinkovac

«Teško mi je jedan poseban dožilaj istaknuti, bilo je čuda momentov na Dani mladine ki su se zagrizli u moj žitak i ki me još dandanas sprohadjaju. Tako na primjer neću zabiti moj prvi Dana mla-

dine 1978. u Velikom Borištu. Bio sam 16. Ijet star. Na Danu mladine 1986. u Vincjetu sam po prvi put svisno došao u kontakt s hrvaticami i s hrvati južnoga Gradišca. Još danas imam veze s njimi. Moje zanimanje za manjinsku politiku se je onde počvrstilo. Naravno neću ni zabiti Dan mladine u Nardi 2001. kad sam već u zrijeloj starosti po prvi (i zadnji) put spavao u kempu. Dan mladine u Petrovom Selu 2007. je bio prvi koga sam poiskao s mojim sinom ki je s prijateljom prenoćevalo u kempu. Ja sam si dilio jednu sobu s Jakovom Zvonarićem (on je hrkao...ali i ja). Još jednoga kanim spomenut, naime Dan mladine u Jandrovu 2009. Moj sin Florian je imao prvi nastup na jednom Danu mladine s grupom Kacavida.» - Stefan Pauer

«Ja se spominjam na 1979. ljeto, kad su Bruji, još pod imenom The Brew nastupili pri Danu mladine u Klimpuhu; šator je bio u nekom vrtu (ne znam točno kade; preoblikli smo se u osnovnoj školi) - a po prvi put smo onda u novom sastavu (Sari, Toni, Rudi Berlaković, Berti i ja na bubenji!) predstavili našu prvu pjesmu: Koliko smo toliko smo. Pri tom DM-u smo se upoznali onda s našim tehničarom Jeff-om, s kim smo još dandanas skupala...» - Joško Vlašić

«Jako sam se veselila, kad sam konačno imala mogućnost da posjetim Dan mladine, poslije toliko godina da je bio na mojoj „listi za stvari, koje trebaš u životu učiniti“. Priliku sam imala zbog toga, jer nas (MEN) je HAK pozvao na događaj, da predstavimo gradiščanskoj mladini, posebno i u Mađarskoj sebe kao mrežu i naše međunarodne djelatnosti. Najbolje je naravno bilo se opet vidjeti s prijateljima a isto upoznati toliko novih ljudi. Muzika u subotu je naravno bila odlična, a i atmosfera - malo kao kod nas kod kuće u Lužici.» - Rejzka Lipičec, YEN

Censored:

«Dan mladine za nas znači od petka na subotu skroz načinjiti i se malo s domaćom infrastrukturom sela i s ljudi baviti. Tako da smo jur puno smišnih momentov doživili. Početo od, da smo dobili 5€ s briefflosom, kornspitz od peka aute "posudili", po selu brali vino za žajnu mladinu, i da smo konačno testirali zvučnike ognjobranskoga auta. Nismo samo kvar djelali nego i lipe romantične trenutke zajedno doživili....;) DM je svenek bila najdraža fešta za nas!» - Mrs. i mr. hobinetgsehn

«Moram priznati da nisam tako veliki fen mašov. Ali ponekad su i dost dobre... na primjer ona legendarna maša na DMu u Novom Selu. Pokidob sam kasno došao je bilo samo još mjesa odzada. A kod vrag kani je tote i bar. No nije dugo duralo dokle smo umjesto svetoga vina pili - ne manje

sveti - kola rum. Maša je nastala sve veselija, a do kraja i floša ruma prazna. A sveti duh se je smijao s nami! Amen.» - [REDACTED]

„Bilo je jur kasno – organizator Dana mladine leži na stepenica, telefonira i razlaže pobladjenim gostom, da je kemp kod crikve. Oni ga nisu razumili. „Mr znate ča je crikva. Crikva je to sa špicom odzgor!“ - [REDACTED]

„hahaha kako je [REDACTED] kiffal i kako je na svi četiri na hajzli simo tamo bludio, a onda je morao drugi dan prijateljici kitice kupiti.“ - [REDACTED]

„Bio je jedan od mojih prvih DM-doživljajev, kad sam se ulovio (trizan već stvarno nisam bio) pri tom, da nosim oltar u DM-šator. Ali zdavno sam jur bio iz crikve vanstupio. Smim sad ipak u nebo?“ - [REDACTED]

„Ja bi ti jako rado povidao kako je to bilo, samo da točno već ne znam. To je bilo Trajštofi i prvu noć smo cijelu noć skroz pili, subotu dopodne smo se kod toga hotela u swimming poolu kupali i jutro veljak dalje naručili «velike seidle»...nekako sam ja onda završio kot sudac turnira odbojke («vuj fetta širi», ki se more spomenuti)...potom sam kario pojti k autu se preubliči, a onda sam video, da već nimam ključa. Dakle subotu otpodne, a video sam ključe zadnji put noć pretdim. Ali u auto sam spaoo?! Cijelu subotu sam bižao va podmajici dokle su mi darovali DM-majicu. Cijeli šator je znao, da ta jedan pijanac ne more najti auto-ključ. Čuda ljudi mi je pomoglo pri iskanju...isto još na nedilju. I mamu sam nazvao, da mora doći po me. Bila je jur na putu, kad najednoč jedna divočka zavikne «Anonymac, anonymac! Jedan muž je našao svojim kuckom kod cimitora tvoj ključ.» A ja nikada nisam bio onde...“ - [REDACTED]

(PRE)ŽIVITI BEČ

Martina

Starost: 19

Studium: „Likovni odgoj“ i „Bosanski/Hrvatski/Srpski“ na Lehramt

Zač rado skupa stanujemo?

Mi rado skupa stanujemo kad se jur dugo poznamo, pak znamo dost dobro ča druga misli i kako se ponaša. Svejedno ča djelamo va našem WG-u, djelo se podjeli. Ako kuhamo jedna riže, a druga dokle miša. Kad pojimo skupa peremo suđe, a pri tom svakako mora bižat radio.

Svaki drugi tajedian imamo „Wohnungsputz“ pak sve čistimo i usisavamo. Ali ne nek djelo podjelimo. Već puti skupa gledamo kakov film, načinjamo sport ili se jednostavno napijemo jedan ili dva špricere.

Viki I ja imamo čuda zajedničkih hobijov. Tančamo i sviramo tamburicu kod iste grupe, prik koje smo se I upoznale. Skoro svaki vikend, ili većkrat I skroz tajedian idemo zajedno na neku feštu, jako rado I u Hrvatski Centar.

Jedan šalan momenat je bio kad smo se uselile u novi stan pak kanile sve dekorirat. Jedna je plaznila na sve moguće regale, na kuhinju pak se moralia i bojat da će doli past. A druga je jednostavno sidila kade pak govorila „još svenek kip ne visi ravno“, „desno još malo gori...ne ne, pre daleko, sad opet doli“.

Viktoria

Starost: 23

Studium: Povijest i Nimški jezik na Lehramt

Zač si nebi mogla predstaviti s kim drugim stanovanat?

Ja jako rado s Martinom skupa živim, kad se jur jako dugo i dobro poznamo. Uzroki, zač si neznam predstaviti s kim drugim stanovat, su jako jednostavnii: Ja nisam takova divojka, ka se zna velje s svakim pominat, ja svenek tribam mrvu lazno, da ljude malo poznam, da se znam tako ponašat, kako sam u realtitetu. Zato mi je jako čuda vridno, ako imam cimericu, ka zna, kada tribam čas za sebe, kada se kanim o čemu pominat i tako dalje. Kroz Martinu sam i čuda ljude upoznala, ke prlje nisam tako dobro poznala. Sada imamo koć toć goste, ki s nami špricere piju i tročaju ;)

Moje najdraže mjesto u WG- u je naš mali stol u kuhinji. To je jedino mjesto, na kojem moremo siditi i se pominat prik naš čas na uni-ju ili predstojeći vikend. Po skupnom kuhanju provedimo čuda vrimena kod tog stola, jimo i pijemo kavu. Po meni je taj stol najcentralnije mjesto u stanu i zamjeni zajedničku prostoriju, ka nam nažalost fali. Iako smo skroz dan i čuda u hiži od druge, pak pogledamo ča na primjer djela, je za me važno da imamo jedno mjesto, kade znamo skupa provedit vrimena.

"PREZ SESTRE MIRANDE NE BI MOGAO ŽIVITI..." MATE MERŠIĆ MILOKADIĆ
HAKOVSKI VEČER, ŠTURM&DRANG, 2016.

HRVATSKI AKADEMSKI KLUB

SRDAČNO POZIVA NA

GENERALNU SJEDNICU

15.12.2016 U 19:30 URI

U HRVATSKOM CENTRU

DNEVNI RED:

- 1) POZDRAV I IZVJEŠTAJ PREDSJEDNIKA**
- 2) IZVJEŠTAJ BLAGAJNIKA**
- 3) IZVJEŠTAJ KONTROLOROV**
- 4) RASTEREĆENJE STAROGA ODBORA**
- 5) ODIBIRANJE NOVOGA ODBORA**
- 6) ADAPTACIJA ŠTATUTOV**
- 7) BUDUĆE DJELOVANJE**
- 8) DISKUSIJA**

POTOM POZIVAMO NA BOŽIĆNU SVETAČNOST.

P.b.b.

Nr.: GZ02Z032501M

Erscheinungsort: Beč/Wien

Verlagspostamt: 1040 Beč/Wien